

Ömer Karakaya

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.02.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ömer Karakaya

Şiir.

Bir Ders Daha Aldım

İki genç aşık oturdu hemen yanımdaki banka
Gelmişler ne çay içmeye ne de sarılmaya
Sadece tartışmaya...
Kadın daha fazla ilgi istediğini söyledi adama
Yorulmuş adamın mecali yoktu anlamaya...
Tartışma bitti.
Kadın "sıkıldım bitti" dedi ve gitti.
Baş başa kaldık adamla
Anlatamamış dertlerini kimseye. Dolmuş...
Başladı denizle konuşmaya.
Döktü içini güzelce bir yandan ağlarken
Bağırdı denize "Ben neden sevemiyorum herkes sevebilirken"
Aşık olamıyormuş anladım.
Herhalde birazdan susar ve gider sandım
Haklıydım kalktı ayağı birkaç adım attı
Cebinden çıkardığı ipele bacağına taş bağladı
Ne yaptığını anlamaya çalışırken ben
Kendini denize bıraktı...
Az önce dertlerini dinleyen denize...
Onu kendi katili yaptı ve dibe battı.
Anladım o gün zorluğunu sevmenin, aşkın.
Olduğun zaman ne yerinde kalıyor kalbin
Ne olmadığın zaman aklın...
Bir ders daha aldım.

Takım elbiseli bir adam oturdu üstüme
Rahattı biraz... Attı bacak bacak üstüne
Yanımdaki fiyakalı çantasına uzandı
Eline bir kağıt ve bir kalem aldı
Başladı hesap kitaba...
Elektrik doğalgaz tüm faturalar ve borçlar
Bu fiyakadaki biri bunlara mı kafa yorar ?
Dediğim için utandım kendimden...
Ve o an adam bir miktar para çıkardı cebinden
Dağıttı yazdıklarına tüm parası bitti
Son yirmiliği ile az ilerdeki bakkala gitti
Geldi ve tekrar oturdu.
Elinde sigara paketi ve iki çikolata duruyordu
Yaktı bir tane denize karşı
İçmeye devam ettikçe gözleri yaşardı
Dertliydi belli çok dertli
Zaman geçti hava karardı.
Kalktı denize son bir bakış attı
Ve uzaklaştı...
Aylar sonra geldi tekrar o günkü halinden eser yok
Dediğine göre onca zaman karnı aç kalmış beyni tok
Birkaç olay geçmiş başından

Her gün birer kaşık eksilmiş aşından
Tek bir damla bile kalmamış
Yaşama olan inancından
Birden konuşmaya başladı kendiyile
"Ben bunu hak edecek ne yaptım"
Ve devam etti " Ümitlendikçe düzelir sandım"
Anladım ki bir şeyler ters gitmiş hayatında
Kalmış tüm istekleri kursağında
Ayrılmış eşinden, çocuklarını kaybetmiş
Özlediğinde çocuklarını
Aldığı çikolata paketlerini izlemiş
Maddi durumu yüzünden hayatı, psikolojisi
Yerle bir olmuş.
Elindeki son paralarla aldığı çiçeklerin hepsi
Solmuş.
O gece tekrar geldi.
Geceleri sadece köpeklerle konuşurdum
Kimse gelmezdi halbuki
Ağlıyordu hüngür hüngür
Bağırdı katil denize
"En güzel gün bugündür" diye
"Sen!" dedi denize
İlk defa denize sen diyeni duyuyordum. Afalladım.
Bağırdı "Sen bile almadın beni tiye"
"Ben yaşıyorum da acaba ne diye?"
Gördüğüm en dolu insandı o güne kadar
Bağırdı, haykırdı gecenin verdiği rahatlıkla
Nefesi kesilene, sesi kısılana kadar.
Denizin tekrar katil olacak mıyım düşüncesini
Hissediyordum. Soğuk esintisi yüzünden
Her yarınım daha garip dünümden.
Adam sustu sadece iç çekiş sesi
Yankılanıyor gecenin sessizliğinde
Yeni bir hayat daha son bulacak derken
Kalktı " Yine de kaçmayacağım gelecekten"
Dedi.
Ve arkama sakladığı bavulu aldı
Ayrıldı İstanbul'dan.
Sevindim adına kararı takdirlikti.
Daha önemli ne var ki hayatından?
Ümidini hiç kesmemelisin yarından.
Bir ders daha aldım.

Ömer Karakaya

Değer

Serdim ya benliğimi önüne tüm sevgimle beraber,
Sağnak gibi geldin üstüme, damlaların yüzümdeler.
Sensiz uyanan bir ben var her gün isyan eder.
Bildiğim tek şey var. Değer ise sadece sana değer.

Nesil bozdu sevginin temelini artık anlaşılmıyor.
Sevilecek birini bulmak gittikçe zorlaşıyor.
Meraklanıyorum sevenler neden üzülüyor ?
Kuralı buymuş hayatın bilemedik meğer.

Ömer Karakaya

Hediye

Küçük bir kutu, içinde var ömrüm,
Şaşırdı, utandı ve güldü. Gördüm.
O güldükçe arşa yükseldi sanki gönlüm,
Bu sevgim olsun sana hediye.

Göz yaşını akıttı ilk defa karşımda
Nefesim titriyor mecalim yok almaya
Toparlanıp kalktım ayağı oturdum yanına
Saçının kokusu oldu bana hediye.

Gülümsemesi sebep verir mutluluğa,
Aç, susuz kalınır dayanırsın da,
Dayanamaz ruhum onsuzluğa.
Varlığın yaşama en büyük hediye.

Bekle der gelmese de beklersin.
Sevme der dese bile seversin.
Düşünürsün, yazarsın, çizersin.
Yazdığım, yazacağım sana en büyük hediye.

Rüyalarım beklerim seni yüreğimde sızı.
Senin ışığın yeterken bana,
Neyleyeyim gökteki binlerce yıldızı.
Uykuya dalmadan önceki kalbimin atışı
Düşüncelerimde seni ararken çıkardığım
Sevda tıkırtısı.
Gel, gel ki uyurken dahi güleyim
Tutturma bana senin yasını
Sen gül yeter huzur gelir cihana
En güzel hediyedir gözlerindeki yansımam bana.

Ömer Karakaya

Kalem ile beraber

Hal bırakmaz lafzın bende, tutamam kalemi.
Nurun kıskandırır ayı, güneşi ve geceyi.
Kağıda her değdiğinde yazdım sanki eceli
Öldüm ben sende, kalemimle beraber.

Ahirim sen ol diye yalvarırım rabbime
Her düşümde köz düşer yüreğime
Her saniye görsem dahi yetmez kalemime.
Varlığın daha da çok özlem katar özlemime.

Ömer Karakaya

O ki

O ki;
Tek saç teli ile boğar nefesinde bakanı.
O ki;
Göz bebelerini gören güneşe küstürür doğmayı.
O ki;
Sesini duyanın istemesini sağlar adını dahi unutmayı.
O ki;
Her bakışında şaşkırtır yönünü, uzaklaştırır yakını.
O ki;
Sevmenin en güzel halini yaşatır sana dünya üzerinde.
O ki;
Doldurur her parça yerine kendini, aciz bedenimde.
O ki;
Döktürmez ağacımın yapraklarını, hep taze.
O ki;
Gülüşü ile açtırır en güzel çiçekleri gönül bahçemde.
O ki;
Varlığı ile kışı getirir kavurucu sıcaklığa.
O ki;
Gönlümün kraliçesi, buluşmalı artık tacıyla.
O ki;
Çattığında kaşlarını yıkılır dünya ayaklarına.
O ki;
Göremedi yandığımı fakat hissedecek duman olduğumda.

Ömer Karakaya